

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobci:

a) H. Č. narozená
bytem

b) M. Č. narozený
bytem

proti
žalovaným:

1. M. S.
bytem

zastoupený advokátkou JUDr. Janou Hüblerovou
sídlem Pod pekárny 245/10, 190 00 Praha 9

2. Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

3. Český úřad zeměměřický a katastrální, IČO 00025712
sídlem Pod sídlištěm 9/1800, 180 00 Praha 8

o náhradu škody

takto:

- I. Žaloba, aby soud žalovaným uložil povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni a) 2 516 260 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně od 30. 9. 2012 do zaplacení, 215 520 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 6. 6. 2011 do zaplacení, 85 941 Kč spolu se zákonným penále ve výši 0,1 % z prodlení od data podání žaloby do zaplacení, 53 824,28 Kč se 7,5 % úrokem z prodlení ročně z částky 48 922,94 Kč od 16. 12. 2012 do zaplacení, 27 185,70 Kč, 163 002,89 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7 605,13 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

a se zákonným úrokem z prodlení z částky 163 002,89 Kč od 17. 8. 2011 do zaplacení a 137 503 Kč, 103 379,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15,9 % ročně z částky 82 117,81 Kč od 22. 1. 2011 do zaplacení a zákonným úrokem ve výši 7,75 % z částky 98 790,13 Kč od 22. 1. 2011 do zaplacení, 101 200 Kč, 21 525 Kč s úrokem ve výši 6 % ročně od 15. 8. 2011 do zaplacení, 26 664 Kč, 49 726,38 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 47 046,25 Kč od 1. 1. 2011 do zaplacení, 57 363,08 Kč, 153 209,37 Kč s 11,22% úrokem ročně z částky 141 210,52 Kč od 9. 7. 2011 do zaplacení a s 7,75% úrokem z prodlení ročně z částky 143 108,52 Kč od 9. 7. 2011 do zaplacení, 91 338 Kč, 154 439,07 Kč se 7,75 % úrokem z prodlení z částky 131 822,52 Kč od 5. 4. 2012 do zaplacení s úrokem 12 % ročně z částky 131 822,52 Kč od 5. 4. 2012 do zaplacení a s 7,75 % úrokem z prodlení z částky 1 000 Kč od 5. 4. 2012 do zaplacení a 33 954,70 Kč, **se zamítá.**

- II. Žaloba, aby soud uložil žalovaným povinnost zaplatit společně a nerozdílně žalobci b) částku 1 521 936 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % od 30. 9. 2012 do zaplacení, **se zamítá.**
- III. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému 1) náhradu nákladů řízení ve výši 1 200 Kč k rukám JUDr. Jany Hüblerové, zástupce žalovaného 1), a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému 2) náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému 3) náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci společně se společností Europé Intégrée s.r.o. se domáhali po žalovaných zaplacení náhrady škody s odůvodněním, že nárok není promlčen, byť k samotnému protiprávnímu jednání M. S. došlo na přelomu měsíce února a března roku 2011, nebylo však možné určit výši škody, to bylo možné zjistit až k podání daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2011. Společnost Europé Intégrée s.r.o. byla podnikatelským subjektem zapsaným v obchodním rejstříku, jejíž byla žalobkyně H. Č. Společnost Europé Intégrée s.r.o. se stala subjektem oprávněným k provozování nestátního a nezdravotnického zařízení dle rozhodnutí Krajského úřadu v Brně ze dne 12. 10. 2010 č.j. Kupní smlouvou o převodu nemovitostí ze dne 2. 4. 2007 se žalobkyně H. Č. stala vlastníkem nemovitostí zapsaných v Katastrálním úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště se vkladem práva ke dni 11. 1. 2011 rozhodnutím Katastrálního úřadu v pod č. Pro vady kupní smlouvy ze dne 2. 4. 2007 byl sepsán opravný dodatek ke kupní smlouvě, a to dne 17. 1. 2011, na jehož základě provedl katastrální úřad úpravu vkladu práva ve znění kupní smlouvy ze dne 2. 4. 2007 v řízení Společnost Europé Intégrée s.r.o. žádala o vyhotovení znaleckého posudku k ocenění nemovitosti, když chtěla získat úvěr z nebankovního sektoru. V době, kdy byl zajištěn subjekt investora ochotného se podílet na podnikání společnosti Europé Intégrée s.r.o. nastala situace, kdy M. S. zaslal Katastrálnímu úřadu exekuční příkaz ve věci č. a to na nařízení prodeje nemovitosti povinného. Podání bylo katastrálnímu úřadu doručeno dne 24. 2. 2011, tedy 13 poté, co byla předmětná nemovitost plně v majetku žalobkyně H. Č. Exekuce byla nařízena z důvodu závazku bývalého vlastníka nemovitosti vůči zdravotní pojišťovně v částce 38 956 Kč s příslušenstvím. Žalovaný M. S. si nezjistil a neověřil vlastnické poměry u dotčené nemovitosti. Žalovaná pak zapsala exekuci do listu vlastnictví v neprospěch společnosti

Europé Intégrée s.r.o., a to i přesto, že se osoba neshodovala. Společnost Europé Intégrée s.r.o. tedy nebyla schopna dostát svým závazkům vůči věřiteli a věřitel odmítl úvěr poskytnout. Provoz nestátního zdravotnického zařízení společnosti Europé Intégrée s.r.o. byl ukončen z důvodu nedostatku provozního kapitálu. Žalovaný M. S. byl vyzván k tomu, necht' nahradí škodu. Proto ke vzniku škody došlo subjektem spadajícím do gesce Ministerstva spravedlnosti, je žalováno i Ministerstvo spravedlnosti. K požadované částce 2 516 260,- Kč uvedli, že Europé Intégrée s.r.o. měla převzít nestátní zdravotnické zařízení T. T. kdy tato uzavřela smlouvu o prodeji podniku společnosti Europé Intégrée s.r.o. a Europé Intégrée s.r.o. se zaručila za závazky T. T. k zajištění zisků byly použity prostředky žalobkyně a) a V. E. Žalobkyně a) se zaručila hodnotou svého bytu T. T. celkový závazek uznaný T. T. k datu 1.9.2010 byl roven částce 2 325 341,- Kč a skutečná výše závazku byla 2 516 260,- Kč, k zajištění úvěru Europé Intégrée s.r.o. použila žalobkyně a) svou nemovitost, kterou následně byla nucena prodat a neobdržela sjednanou kupní cenu. Částka 2 516 260,- Kč je pak uplatňována v insolvenčním řízení proti T. T. Požadovaná částka 215 520 Kč s příslušenstvím představuje částku odpovídající rozdílu mezi částkou 1 765 520 Kč, která byla určena znaleckým posudkem jakožto hodnota nemovitosti, když žalobkyně a) byla nucena prodat nemovitost za částku 1 550 000 Kč. Rozdíl pak požaduje žalobkyně a) k zaplacení společně s příslušenstvím. Dále požaduje částku 85 941 Kč s příslušenstvím, a to v souvislosti s nuceným prodejem nemovitosti, kde vznikla povinnost zaplatit daň z převodu nemovitosti u Finančního úřadu v Novém Jičíně v této výši společně s příslušenstvím. Částku 53 824,28 Kč s příslušenstvím a částku 27 185,70 Kč požaduje v důsledku závazku vůči společnosti Cofidis s.r.o., když rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 5. 6. 2018 bylo rozhodnuto o povinnosti k úhradě těchto částek. Částku 163 002,89 Kč s příslušenstvím a částku 137 503 Kč požaduje žalobkyně a) z důvodu závazku vůči společnosti Česká spořitelna a.s., když tyto částky jí byly uloženy rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov, č.j. ze dne 1. 10. 2013. Částku 103 379,05 Kč s příslušenstvím a částku nákladů řízení ve výši 101 200 Kč požaduje žalobkyně z důvodu závazku vůči společnosti CP Inkaso s.r.o., když pravomocným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov, č.j. ze dne 15. 4. 2013, jí bylo tuto částku uloženo k zaplacení. Dále částku 21 525 Kč s příslušenstvím a náklady ve výši 26 664 Kč požaduje z důvodu závazku vůči společnosti Rilex Traders, a.s., když tato částka jí byla uložena k zaplacení rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 4. 2015, č.j. ve spojení se směnečným platebním rozkazem KS Brno ze dne 24. 5. 2012, č.j. Částku 49 726,38 Kč s příslušenstvím a částku 57 363,08 Kč požaduje v důsledku závazku vůči společnosti CRS Credit LTD, když tyto částky jí byly uloženo zaplatit rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov, č.j. ze dne 8. 9. 2014. Částku ve výši 153 209,37 Kč s příslušenstvím a částku 91 338 Kč požaduje žalobkyně z důvodu závazku vůči společnosti Raiffeisenbank a.s., když tyto částky jí bylo uloženo zaplatit rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 30. 7. 2013 vydaným pod č.j. když současně byla nucena uhradit náklady právního zastoupení a byla nařízena i exekuce. Dále částka 154 439,07 Kč s příslušenstvím a částka 33 954,70 Kč je závazek vůči Bohemia Faktoring s.r.o., když tyto částky jí byly uloženy zaplatit rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 3. 5. 2017 pod sp. zn. Žalobce b) je společníkem společnosti Europé Intégrée, když jedním z tichých společníků byla paní V. E. Tato se na základě úmluvy a písemného ujednání stala tichým společníkem společnosti Europé Intégrée, s.r.o., přišla o veškerý svůj movitý a nemovitý majetek a utrpěla značné finanční ztráty. Finanční újma je rovna ztrátě hotovostního prostředku ve výši 471 936 Kč a vznikem újmy z rozdílu ceny bytu paní E. oproti jeho skutečné odhadní ceně. Rozdíl je dán znaleckým posudkem nemovitosti a prodejní cenou v kupní smlouvě, tedy 1 050 000 Kč. Žalobce se rozhodl pomocí paní V. E. a odkoupil její pohledávku na základě smlouvy tak, aby si mohla odkoupit svůj původní byt zpět. Z částky uvedené ve smlouvě o postoupení pohledávek tak uplatňuje částku 1 521 936 Kč.

2. Žalovaný M. S. navrhl zamítnutí žaloby s tím, že Městský soud v Brně vydal dne 6. 1. 2011 pod č.j. usnesení o nařízení exekuce na majetek povinného T.R.E. Trade s.r.o., když žalovaný M. S. byl pověřen provedením exekuce. Dne 12. 1. 2011 zjistil z výpisu katastru nemovitostí, že povinný má na listu vlastnictví zapsané nemovitosti. Dne 23. 2. 2011 vydal proti povinnému exekuční příkaz č.j., kterým rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného zapsané na listu vlastnictví pro k. ú. když dne 24. 2. 2011 odeslal tento do datové schránky Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště. Dne 28. 2. 2011 vydal žalovaný usnesení č.j., kterým exekuční příkaz č.j. ze dne 23. 2. 2011 zrušil s odůvodněním, že nemovitosti postižená exekučním příkazem není majetkem povinného. Exekuční příkaz byl doručen do datové schránky katastrálního úřadu dne 2. 3. 2011. Ze sdělení ze dne 28. 2. 2011 JUDr. Ondřeje Mareše, soudního exekutora, plyne, že ve věci exekuce nařízené proti povinnému byl právním zástupcem povinného M. Č. Žalovanému M. S. byl doručen dne 1. 3. 2011 přípis katastrálního úřadu s tím, zda žalovaný M. S. trvá na zápisu do katastru nemovitostí. Dne 1. 3. 2011 byl žalovanému M. S. doručen nepodepsaný dokument datovaný dnem 1. 3. 2011 nazvaný výzva k okamžitému ukončení protiprávního jednání, výzva k náhradě škody. Žalovaný M. S. dále přípisem ze dne 8. 3. 2011, č.j. adresovaný katastrálnímu úřadu sdělil, že netrvá na exekučním příkaze. Přípisem č.j. ze dne 8. 3. 2011 sdělil žalovaný M. S. žalobci M. Č. že exekuční příkaz byl zrušen a že usnesení bylo katastrálnímu úřadu doručeno dne 2. 3. 2011. Žalobci dále zasílali písemnosti žalovanému M. S. Celkem bylo doručeno 9 nejružnějších výzev, v nichž byly invektivy, výhrůžky a osočování a nákladové metody. Jelikož ve výzvách byl označován J. O. jakožto právní zástupce žalobců, žalovaný M. S. oslovil tohoto, přičemž J. O. sdělil, že žádnou plnou mocí není pověřen, nikoho ze žalobců nezná. Společnost Europé Intégrée s.r.o. je v insolvenčním řízení, když dne 7. 12. 2012 byl na ni prohlášen konkurs, tedy je zřejmé, že společnost měla neuhrazené závazky, dluhy a podnikala jak v roce 2011, tak v roce 2012. Dokument nazvaný smlouva o výpůjčce datovaný dne 11. 2. 2011 a doložený ze strany žalobců je neplatný a irelevantní, když vklad vlastnictví k nemovitostem byl zapsán až dne 16. 2. 2011. Základním znakem výpůjčky je bezúplatnost, navíc nebyly předloženy dokumenty prokazující zastupování. Ke dni 11. 2. 2011, ale i v dalších dnech, až do 17. 2. 2011 byla nemovitost ve vlastnictví povinného. Pokud se týká dokumentu nazvaného smlouva o zprostředkování nebankovního úvěru datovaného dne 11. 2. 2011, pak tento je neplatný a neúčinný, neboť subjekt, který je uveden jakožto zprostředkovatel, tedy Trigon Alfa Plus s.r.o., u nichž je v záhlaví předmětné smlouvy výslovně uvedeno i IČ, DIČ a bankovní spojení, dne 11. 2. 2011 právně nevznikl, neboť do obchodního rejstříku byl zapsán až dne 22. 2. 2011. Dále je u zprostředkovatele uveden podpis, který není podpisem M. P. Podpis je podpisem J. který nebyl jednatelem ani zakladatelem. Ze smlouvy také nevyplývá konsensus. S ohledem na exekuční řízení pak je zřejmé, že povinným byly nemovitosti prodány v době platnosti generálního inhibitoria. Současně na nemovitosti LV č. nebylo nikdy uvedeno ani usnesení, ani exekuční příkaz vydaný žalovaným M. S. dne 23. 2. 2011, č.j. Znalecký posudek předložený žalobci nelze považovat za relevantní pro posouzení vzniku nároku. Žalobce M. Č. si dále musel být vědom generálního inhibitoria. Žalobci současně nepodali žádný procesní návrh směřující k zastavení exekučního řízení, čímž porušili povinnost v § 417 zákona č. 40/1964 Sb., tedy předcházení škodám. Žaloba není po právu, žaloba je šikanózní výkon práva. Současně není ani doloženo, že by došlo k uplatnění nároku na náhradu škody. Žalovaný M. S. žádným svým jednáním nemohl zmařit účel smlouvy o výpůjčce, jak tvrdí žalobci. Současně nemohl ani zmařit účel smlouvy o zprostředkování nebankovního úvěru. Kdy společnost Europé Intégrée s.r.o., tak H. Č. i M. Č.

měli peněžní závazky, které řádně nespláceli. Žalobci vůbec neprokázali ani netvrdili vznik škody, ani příčinnou souvislost, tedy jak škoda dle jejich názoru měla vzniknout.

3. Žalovaná č. 2 navrhla zamítnutí žaloby s tím, že pouze společnost Europé Intégrée s.r.o. uplatnila nárok na náhradu škody. Žaloba je tedy podána předčasně. Žalobci průběžně upravovali výši částky, k poslední velké změně petitu došlo 8. 8. 2019, a nově navrhovaný petit se netýká předmětu sporu, jak byl původně žalován, tedy žalovaná 2) vznesla námitku promlčení těchto nároků, protože se jedná o novou žalobu. Žalovaná 2) nevidí žádnou existenci odpovědnostního titulu, pětidenní poznámka v katastru nemovitostí ohledně exekučního příkazu, který ani vůbec nebyl realizován, nemůže být odpovědnostním titulem. Žalovaná 2) vůbec neshledává vznik škody v požadované výši, který je i promlčen, a neshledává příčinnou souvislost mezi žalovanými částkami a údajným nesprávným úředním postupem.
4. Žalovaná č. 3 uvedla, že uplatňuje námitku nedostatku pasivní legitimace, neboť v celé žalobě není úřad konkrétně zmíněn, žalobce ani jinde netvrdí jeho pasivní legitimaci, žaloba je neprojednatelná, když v současné době je neurčitá. Nejsou v žalobě uvedena konkrétní parcelní čísla dotčených nemovitostí, není specifikována konkrétní příčina vzniku škody, ani to, v čem případná přímá škoda spočívá. Současně není splněna podmínka předběžného uplatnění nároku. Dále pak namítá promlčení nároku. V katastru nemovitostí byla pouze na základě doručeného exekučního příkazu vyznačena tzv. plomba, tzn. že právní vztahy jsou dotčeny změnou. Následně se katastrální úřad dotázal exekutora a upozornil ho na to, že v katastru evidovaný vlastník je odlišný od povinného uvedeného v exekučním příkazu. Na základě toho pak došlo tedy ke zrušení exekučního příkazu. V katastru nemovitostí byla 4 dny vyznačena plomba, nikoliv poznámka o vydání exekučního příkazu. K tomu z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z 18. 6. 2008, sp. zn. 9 As 60/2007, podle kterého: *„Těžiště odůvodnění však dle Nejvyššího správního soudu spočívá v ustanovení § 14 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., dle něhož jsou poznámky (ani ta poznámka tam nebyla) poznámky určené ke vyznačení skutečností nebo poměrů vztahujícího se ke nemovitosti nebo ke osobě. Vzhledem ke užití spojky nebo v citovaném ustanovení, je zřejmé, že skutečnost zapisovaná poznámkou nemusí mít vždy zároveň vztah jak ke nemovitosti na příslušném listu vlastnictví, tak ke aktuálnímu vlastníku této nemovitosti. Za splnění ostatních zákonných podmínek postačí souvislost s jedním identifikátorem.“* A dále: *„Z výčtu rozhodnutí obsažených v ustanovení § 9 zákona č. 265/1992 Sb., na jejich základě katastrální úřad provádí zápis poznámky, vyplývá, že až na dvě výjimky by katastrální úřad měl veškeré zápisy poznámek provádět ke dotčeným nemovitostem. Zmiňovanými výjimkami, kdy poznámka bude do katastru nemovitostí zapsána vždy výhradně ke osobě, jsou: 1) poznámka zapisovaná na základě usnesení soudu o prohlášení konkurzu, 2) poznámka zapisovaná na základě usnesení o nařízení exekuce.“*
5. Podáním ze dne 11. 10. 2012, věc oznámení o spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby, bylo prokázáno, že Ministerstvu spravedlnosti bylo doručeno podání [REDAKCE] M [REDAKCE] Č [REDAKCE] manažera Europé Intégrée, s.r.o.
6. Návrhem na vklad do katastru nemovitostí ze dne 8. 11. 2010 ve spojení s kupní smlouvou bylo prokázáno, že dne 23. 12. 2010 byl podán katastru nemovitostí návrh na vklad kupní smlouvy o převodu nemovitosti od společnosti T.R.E. Trade, s.r.o. na H [REDAKCE] Č [REDAKCE] jakožto kupující.
7. Návrhem na vklad do katastru nemovitostí z kupní smlouvy ze dne 15. 1. 2011 bylo prokázáno, že dne 4. 2. 2011 byl doručen návrh na vklad kupní smlouvy od T.R.E. Trade, s.r.o. na H [REDAKCE] Č [REDAKCE] jakožto kupující, a to společně s dodatkem z kupní smlouvy.
8. Rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště [REDAKCE] ze dne 11. 2. 2011 bylo prokázáno, že se povoluje vklad podle návrhu ze dne 4. 2. 2011 s právními účinky vkladu dne 23. 12. 2010.

9. Exekučním příkazem ze dne 23. 2. 2011, č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že soudní exekutor [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí povinného. Jedná se o nemovitosti zapsané na LV [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE]
10. Záznamem o výsledku ověření elektronických podpisů, značek, časových razítek bylo prokázáno, že dne 24. 2. 2011 byla dodána do datové schránky zpráva od [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE]
11. Výzvou k doplnění podání ze dne 28. 2. 2011 bylo prokázáno, že Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště [REDAKCE] vyzval [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] ke sdělení, zda trvá na zápisu výše uvedeného exekučního příkazu s ohledem na to, že nemovitost již není ve vlastnictví povinného.
12. Usnesením ze dne 28. 2. 2011, č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že soudní exekutor [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] zrušil exekuční příkaz vydaný pod č.j. [REDAKCE] ze dne 23. 2. 2011 s odůvodněním, že nemovitost postižená exekučním příkazem není majetkem povinného.
13. Výzvou k doplnění ze dne 4. 3. 2011 bylo prokázáno, že katastrální úřad žádal o sdělení, kdy nabylo usnesení [REDAKCE] právní moci.
14. Sdělením ze dne 8. 3. 2011 bylo prokázáno, že téhož dne bylo doručeno katastrálnímu úřadu sdělení o tom, že soudní exekutor netrvá na exekučním příkazu, současně i to, že vydal usnesení o zrušení exekučního příkazu.
15. Smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 1. 9. 2012 bylo prokázáno, že postupitel V [REDAKCE] E [REDAKCE] a postupník [REDAKCE] M [REDAKCE] Č [REDAKCE] uvedli, že postupitel má za dlužníkem [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] pohledávky, a) pohledávku ve výši 2 400 000 Kč na jistíně spolu s úrokem ve výši zákonné sazby uplatněné ode dne vzniku škody, tedy ode dne 7. 6. 2011 vzniklou na základě nutnosti prodat pod cenou svoji bytovou jednotku na uspokojení svých závazků vzniklých v důsledku nezákonného zásahu do práv vlastníka nemovitosti a zmaření obchodních aktivit společnosti Europé Intégrée prvním žalovaným, a to z titulu podílníka společnosti prvního žalobce, jako věřitele, a společnosti Europé Intégrée, s.r.o. a pohledávku ve výši 471 936 Kč na jistíně spolu s úrokem ode dne 1. 1. 2011 vzniklou na základě neuspokojení závazků vzniklých v důsledku nezákonného zásahu do práv vlastníka nemovitosti a zmaření obchodních aktivit společnosti Europé Intégrée, s.r.o. prvním žalovaným, a to z titulu podílníka společnosti prvního žalobce, jako věřitele, a společností Europé Intégrée, s.r.o.
16. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnost za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
17. Podle § 4 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. za výkon státní správy podle § 3 písm. b) se považuje i sepsování veřejných listin o právních úkonech a úkony notáře jako soudního komisaře a úkony soudního exekutora při výkonu exekuční činnosti, sepsování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu. Podle odst. 2 téhož ustanovení činnost notáře a soudního exekutora podle odstavce 1 se považuje za úřední postup.
18. Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním

řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

19. Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
20. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
21. Podle § 8 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.
22. Podle § 26 zák. č. 82/1998 Sb. pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.
23. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí.
24. Podle shora citovaných ustanovení zákona tedy stát objektivně (tj. bez ohledu na zavinění osob funkce státu plnicích) odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem při současném splnění tří podmínek: 1) poškozenému vznikla nemajetková újma, 2) příslušný orgán státu se dopustil nesprávného úředního postupu, bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, posléze pro nezákonnost změněné či zrušené příslušným orgánem a 3) škoda je v příčinné souvislosti s tímto postupem či rozhodnutím, tj. nesprávný postup orgánu státu či jeho nezákonné rozhodnutí je se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku.
25. V dané věci došlo žalovaným 1) dne 23. 2. 2011 k vydání exekučního příkaz č.j. [REDAKCE] kterým rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí, které ale ke shodnému dni byly ve vlastnictví žalobkyně. Dne 28. 2. 2011 vydal žalovaný 1) usnesení č.j. [REDAKCE] kterým exekuční příkaz č.j. [REDAKCE] ze dne 23. 2. 2011 zrušil s odůvodněním, že nemovitosti postižená exekučním příkazem není majetkem povinného. Jelikož nesprávnosti či vady úředního postupu přímo směřujících k vydání rozhodnutí, které nacházejí svůj odraz v jeho obsahu, mohou být zvažovány pouze z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, samy o sobě odpovědnostní titul představovat nemohou (srov. Vojtek, P.: Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci - komentář, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2007, str. 91; uvedené hodnocení nicméně shrnuje t.č. již po delší dobu konstantní judikaturu soudů v tomto směru), soud uzavírá, že v dané věci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, kterým je exekuční příkaz ze dne 23. 2. 2011 č.j. [REDAKCE] který byl jako nezákonný zrušen usnesením usnesení č.j. [REDAKCE]. Odpovědnostní titul je dán vůči žalovanému 1) a žalované 2).
26. Soud tedy zkoumal, jaká nemajetková újma žalobcům v souvislosti s postupem exekutora spočívajícím ve vyznačení plomby na nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně a) vznikla. Soud se tedy zabíral otázkou naplnění odpovědnostního předpokladu představovaného existencí příčinné souvislosti mezi odpovědnostním titulem (tvrzeným nesprávným zápisem exekuce na nemovitost ve vlastnictví žalobkyně a) a žalobci tvrzenou škodou.

27. Otázka, zda jsou určité události ve vztahu příčinné souvislosti, je otázkou skutkovou, nikoliv právní (viz např. náleží Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2009, sp. zn. I. ÚS 3109/08, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2002, sp. zn. 21 Cdo 300/2001); právním posouzením je však stanovení, mezi jakými skutkovými okolnostmi má (může) být existence příčinné souvislosti (vůbec) zjišťována, příp. zda a jaké okolnosti jsou způsobitelné tento vztah vyloučit (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2006, sp. zn. 25 Cdo 818/2005).
28. Ustálená judikatura Nejvyššího soudu vychází při právním posouzení příčinné souvislosti z teorie adekvátní příčinné souvislosti, podle níž se o vztah příčinné souvislosti jedná tehdy, vznikla-li škoda následkem protiprávního úkonu škůdce, tedy je-li jeho jednání a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku, tudíž je-li doloženo, že nebyť protiprávního úkonu, ke škodě by nedošlo. Byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost za škodu nenastává; příčinou škody může být jen takové protiprávní jednání, bez jehož existence by škodný následek nevznikl. Nemusí sice jít o příčinu jedinou, nýbrž i o jednu z příčin, která se podílí na nepříznivém následku, o jehož odškodnění jde, avšak musí jít o příčinu podstatnou. Je-li příčin více, působí z časového hlediska buď souběžně anebo následně, aniž se časově překrývají; v takovém případě je pro existenci příčinné souvislosti nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen (prvotní příčina bezprostředně vyvolala jako následek příčinu jinou a ta postupně případně příčinu další), že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku. V případě, že se kauzálního děje účastní více skutečností, které vedou ke vzniku škody, je třeba mezi takovými skutečnostmi identifikovat vskutku právně relevantní příčinu vzniku škody. Z celého řetězce všeobecné příčinné souvislosti (v němž každý jev má svou příčinu, zároveň však je příčinou jiného jevu) je třeba sledovat jen ty příčiny, které jsou důležité pro odpovědnost za škodu. Musí jít o skutečnosti podstatné, bez nichž by ke vzniku škody nedošlo. K přerušení příčinné souvislosti dochází, jestliže nová okolnost působila jako výlučná a samostatná příčina, která vyvolala vznik škody bez ohledu na původní škodnou událost. Zůstala-li původní škodná událost tou skutečností, bez níž by k následku nedošlo, příčinná souvislost se nepřerušuje (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1462/2003, rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 17. 9. 2008, sp. zn. 25 Cdo 883/2006, a ze dne 30. 4. 2014, sp. zn. 30 Cdo 656/2013, či náleží Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2007, sp. zn. I. ÚS 312/05). V posledně citovaném nálezu pak Ústavní soud ve vztahu k teorii adekvátnosti příčinné souvislosti rozvedl, že „...v řadě vzájemně souvisejících příčin nejsou všechny příčiny stejně významné. Základní obsahovou náležitostí odůvodnění rozhodnutí o příčinné souvislosti tak musí být úvaha o kritériích, kterými se odlišují právně podstatné příčiny od příčin právně nepodstatných, a aplikace těchto kritérií na konkrétní případ.“
29. Soud nejprve zkoumal případnou příčinnou souvislost v případě škody u žalobkyně a). Soud shledal již na podkladě žalobních tvrzení, že zde chybí příčinná souvislost. Příčinná souvislost zde není dána, když důsledkem vzniku žalobkyní tvrzených škod je pouze volní jednání žalobkyně, která uzavírala smlouvy se svými následnými věřiteli. Pokud žalobkyně tvrdí, že se zaručila T a následně Europé Integre s.r.o., jednalo se o její svobodné rozhodnutí, kdy toto přerušovalo i případnou příčinnou souvislost a stalo se jedinou příčinou tvrzené škody ve výši 2 516 260,- Kč. Jednoduše řečeno rozhodnutí žalobkyně a) zaručit se nemovitostí nebylo v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem jí popsaným, neb i dle tvrzení žalobkyně a) tuto nemovitost následně prodala a cena jí zaplacená nebyla, což ale také není v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím. Nadto není ani zřejmé, v čem žalobkyně příčinnou souvislost dovozuje za situace, kdy zaručení bylo za závazky společnosti, která ale nebyla majitelem nemovitosti zajištěné plombou, když současně plomba byla na nemovitosti pouhých pár dní a následně byla nemovitost prodána. Soud měl v úmyslu žalobkyni vyzvat k tomu, necht' doplní žalobní tvrzení tak, aby bylo zřejmé, v čem žalobkyně příčinnou souvislost spatřuje, tím, že se žalobkyně k jednání nedostavila, soud rozhodoval na základě jí uplatněných žalobních

tvrzení a shledal nedostatek příčinné souvislosti. Nelze přehlednout, že částka 2 516 260,- Kč zřejmě také není škodou, respektive škodou, která dosud nevznikla, když i žalobkyně sama tvrdí, že pohledávku vůči T [redacted] T [redacted] uplatňuje v insolvenčním řízení a žalobkyně má po T [redacted] T [redacted] uznání dluhu ve výši 2 325 341,- Kč. Pokud žalobkyně požadovala zaplacení částky 616 260,- Kč, pak také není příčinná souvislost, nadto ani vznik škody, kdy již dle tvrzení žalobkyně je zřejmé, že tuto na základě jí nespécifikovaných smluv investovala do podniku [redacted] T [redacted] a Europé integré s.r.o., jejíž vlastnické právo ale nebylo nesprávným úředním postupem exekutora nijak zasaženo. Co se týká požadavku na 215 520 Kč s příslušenstvím, 85 941 Kč s příslušenstvím, 53 824,28 Kč s příslušenstvím, 27 185,70 Kč, 163 002,89 Kč s příslušenstvím, 137 503 Kč, 103 379,50 Kč s příslušenstvím, 101 200 Kč, 21 525 Kč s příslušenstvím, 26 664 Kč, 49 726,38 Kč s příslušenstvím, 57 363, 08 Kč, 153 209,37 Kč s příslušenstvím, 91 338 Kč, 154 439,07 Kč s příslušenstvím a 33 954,70 Kč pak jednotlivé částky požadované žalobkyní jako škoda, jsou částky plynoucí z jednotlivých smluvních ujednání žalobkyně a), tedy z volného jednání žalobkyně, které ale není v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím uvedeným výše. V případě požadavku na zaplacení částky 85 941 Kč se pak jedná o plnění daňové povinnosti žalobkyní a), ale na základě volného jednání žalobkyně, která uzavřela smlouvu o prodeji nemovitosti. Nadto nelze přehlednout, že 53 824,28 Kč, 27 185,70 Kč, 163 002,89 Kč, 137 503 Kč, 103 379,50 Kč, 101 200 Kč, 21 525 Kč, 26 664 Kč, 49 726,38 Kč, 57 363, 08 Kč, 153 209,37 Kč, 91 338 Kč, 154 439,07 Kč a 33 954,70 Kč jsou částky, ohledně nichž žalobkyně tvrdí, že tyto jí byly uloženy k zaplacení nejrůznějšími pravomocnými soudními rozhodnutími, tedy ani v tomto případě nelze dovodit žádnou příčinnou souvislost s nezákonným rozhodnutím.

30. Absentuje tak základní předpoklad pro vznik nároku žalobkyně proti státu ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1, § 4 a § 8 zákona č. 82/1998 Sb. Soud tedy žalobu žalobkyně a) v plném rozsahu zamítl. Pro úplnost soud dodává, že v případě žaloby žalobkyně a) podané proti žalované 3) pak nelze shledat ani nezákonný postup, když soud s ohledem na absenci žalobkyně a) při jednání soudu, tedy nemožnosti tuto poučit ve smyslu ust. § 118a k doplnění žalobních tvrzení ohledně namítaného postupu, naplnění předpokladů odpovědnosti dále nezkoumal, neb již na podkladě žalobních tvrzení soud dospěl k závěru o nedostatku případné příčinné souvislosti.

31. V případě žalobce b) pak není ani splněna základní podmínka § 7 zákona č. 82/1998 Sb. Již ze samotných žalobních tvrzení plyne, že žalobce b) dovozuje odpovědnost za škodu v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím, kterým je exekučního příkaz ze dne 23. 2. 2011 č.j. [redacted] [redacted] kterým žalovaný 1) rozhodl o provedení exekuce prodejem nemovitostí. Zákon č. 82/1998 Sb. stanoví, že právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo pak mají také ti, s nimiž mělo být v řízení jednáno, ale jednáno s nimi nebylo. V posuzovaném exekučním řízení žalobce nijak nevystupoval, ani se ho neúčastnil a tohoto řízení se ani účastnit neměl. V řízení vedeném u žalované 3), tedy Katastru nemovitostí, pak žalobce také nijak nevystupoval, ani se ho neúčastnil a tohoto řízení se ani účastnit neměl. Současně ale ani z žalobních tvrzení nevyplývá, že by nárok dovozoval z nějakých jiných důvodů, ale že svůj nárok dovozuje pouze z nezákonného exekučního příkazu, který byl ale vydán vůči nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně a), ohledně níž následně Katastr nemovitostí zapsal plombu. Pokud žalobce tvrdil, že nárok byl na něj postoupen od V [redacted] E [redacted] pak ani tato nebyla účastnicí exekučního ani katastrálního řízení, tedy žalobce nemůže dovozovat aktivní legitimaci k podání žaloby ani na základě smlouvy o postoupení pohledávky. Takováto konstrukce není možná, neb právo na náhradu škody má jen účastník řízení, kterým ale žalobce ani V [redacted] E [redacted] nebyli, tedy dle § 7 zákon č. 82/1998 Sb. žalobce není k podání žaloby vůči žádnému z žalovaných aktivně legitimován. Soud tedy v plném rozsahu žalobu žalobce b) zamítl. Soud dodává, že i v tomto případě dále chybí jakákoli příčinná souvislost, když důsledkem vzniku žalobcem tvrzené škody je pouze jeho volní jednání, tedy jeho rozhodnutí uzavřít s V [redacted] E [redacted] smlouvu o postoupení pohledávek. I pokud by žalobce b) paní V [redacted] E [redacted] zaplatil žalobou

uplatněnou částku, pak její zaplacení by nebylo v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem jím popsáním, neb by bylo pouze plněním na základě smlouvy o postoupení pohledávek. Nadto není ani zřejmé, v čem žalobce příčinnou souvislost dovozuje za situace, kdy tento ani V. E. nebyli osobou, jež by vlastnila nemovitost, na níž byla po velmi krátkou dobu vyznačena plomba. Soud tedy žalobu žalobce b) v plném rozsahu zamítl. (výrok II.)

32.S ohledem na shora rozvedené závěry, které soud k úvaze o nedůvodnosti žaloby vedly, soud v odůvodnění rozsudku pro stručnost nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z dalších v řízení provedených a shora nezmíněných důkazů, ježto tyto výsledně neměly pro rozhodnutí o věci samé podstatný význam. Z téhož důvodu byly jako nadbytečné zamítnuty další (neprovedené) důkazní návrhy účastníků, neboť i při prokázání skutečností, k nimž byly navrženy, by shora uvedené skutkové a právní závěry, o něž soud opřel své zamítavé rozhodnutí, nedoznaly změny – uvedené se týká zejm. důkazů, jimiž žalobci hodlali prokazovat průběh jejich smluvních vztahů.

33.Výrok III. o nákladech řízení mezi žalobci a žalovaným 1) vychází z ust. § 142 odst. 1. Žalovaný 1) byl ve věci plně úspěšný, žalobci jsou tak povinni společně a nerozdílně zaplatit mu náklady řízení v celkové výši 1 200,- Kč [paušální náhrada hotových výdajů podle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř., ve znění účinném od 1. 7. 2015, tj. 1 x 300,- Kč podle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, za dvě vyjádření ve věci samé a účast na jednání dne 18.2.2020 a účast na vyhlášení rozhodnutí (§ 1 odst. 3 písm. a/ a c/ cit. vyhl.); v tomto případě však soud nepřehlédl usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. 30 Cdo 628/2015, ve kterém „Dovolací soud reflektuje rozhodovací praxi Ústavního soudu a je mu známo, že v nálezu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 3916/14, Ústavní soud dospěl k závěru, že pokud se soudní exekutor nechal v soukromoprávním sporu zastupovat advokátem, i když obsahem sporu byla úřední činnost soudního exekutora, konkrétně otázka náhrady újmy jím způsobené při provádění exekuce, nelze takový náklad považovat za účelně vynaložený. Pokud je totiž exekutor účastníkem řízení týkajícího se výkonu veřejné moci, která mu byla státem svěřena, je nutno na něj v případě náhrady nákladů řízení aplikovat shodná pravidla, jako by účastníkem řízení byl přímo stát. Přenesení pravomoci výkonu rozhodnutí na soudní exekutory nemůže mít negativní dopad na osoby, které při výkonu této veřejné moci utrpí újmu.“]. Lhůta k plnění v nákladovém výroku byla stanovena podle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.

34.Výrok IV. o nákladech řízení mezi žalobci a žalovaným 2) vychází z ust. § 142 odst. 1. Žalovaný 2) byl ve věci plně úspěšný, žalobci jsou tak povinni společně a nerozdílně zaplatit mu náklady řízení v celkové výši 900,- Kč [paušální náhrada hotových výdajů podle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř., ve znění účinném od 1. 7. 2015, tj. 1 x 300,- Kč podle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, za vyjádření ve věci samé a účast na jednání dne 18.2.2020 a účast na vyhlášení rozhodnutí (§ 1 odst. 3 písm. a/ a c/ cit. vyhl.)]. Lhůta k plnění v nákladovém výroku byla stanovena podle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.

35.Výrok V. o nákladech řízení mezi žalobci a žalovaným 3) vychází z ust. § 142 odst. 1. Žalovaný 3) byl ve věci plně úspěšný, žalobci jsou tak povinni společně a nerozdílně zaplatit mu náklady řízení v celkové výši 900,- Kč [paušální náhrada hotových výdajů podle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř., ve znění účinném od 1. 7. 2015, tj. 1 x 300,- Kč podle § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, za vyjádření ve věci samé a účast na jednání dne 18.2.2020 a účast na vyhlášení rozhodnutí (§ 1 odst. 3 písm. a/ a c/ cit. vyhl.)]. Lhůta k plnění v nákladovém výroku byla stanovena podle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 21. února 2020

**Mgr. Jana Příbylová v. r.
soudkyně**